הכנסה מדיבידנד בין חברתי שמקורו מרווחי שערוך

לאחרונה פורסם פסק דין של בית-המשפט העליון בגין שלושה ערעורים שאוחדו יחדיו. השאלה המשפטית הניצבת בבסיסם זהה - "האם סכום כסף המחולק על ידי חברת-בת לחברה-אם כתוצאה מרווחי שערוך הוא בגדר דיבידנד "שמקורו בהכנסות" החברה המקבלת, בהתאם לסעיף 126 (ב) לפקודת מס הכנסה"?

בית המשפט דחה את הערעורים וקבע אין להכיר "ברווחי שערוך" מנכסי מקרקעין המייצגים רווחים על פי כללי החשבונאות מבחינת החברה המחלקת כ"הכנסה" החייבת במס, לפי סעיף 126 (ב) לפקודת מס הכנסה. זאת בעיקר בהתחשב בעקרון המימוש, שהוא מעקרונות היסוד בשיטת המס הישראלית. בהתנגשות זו בין הכללים החשבונאיים לבין דיני המס ועקרונותיהם, קבע בית המשפט כי דיני המס גוברים.

כפועל יוצא מכך, גם כאשר הדיבידנד הוא דיבידנד בין-חברתי, הדיבידנד מרווחי שערוך אינו מוחרג מהכנסתה החייבת במס של החברה מקבלת הדיבידנד, בהתאם לסעיף 126(ב) לפקודה. שעה שעל פי עיקרון המימוש, החברה המחלקת אינה ממוסה בגין עליית ערכם של נכסיה (על אף שחילקה דיבידנדים בגין עליית הערך), אין מקום לפטור את החברה המקבלת מתשלום מס בגין הכנסותיה מדיבידנדים המחולקים לה על ידי החברה המחלקת שמקורם ברווחים שטרם מוסו. לשון אחרת, מכיוון שאין מיסוי ברמת החברה המחלקת, לא חל ההסדר הקבוע בסעיף 126(ב) הנועד כאמור למנוע אפשרות של כפל מס..

לקריאת פסק הדין לחץ כאן

אין להזדקק לתוכן חוזר זה מבלי לקבל עצה מקצועית מתאימה שכן אין מטרת החוזר אלא להפנות את תשומת הלב לאמור בו.

במידה ודרושים לכם הסברים נוספים ו/או הדרכה כלשהי נשמח לעמוד לרשותכם.

לעדכונים שוטפים נוספים ניתן להתעדכן בדף הפייסבוק שלנו

בכבוד רב,

עמית, חלפון

רואי חשבון